

- a 91/2009 rendelet az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97 tanácsi rendelet (HL L 288., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 78. o.) 1. cikkének (1) és (2) bekezdését, 2. cikkét, 3. cikkének (1) bekezdését, 5. cikkét, 6. cikkét, 8. cikkét, 10. cikkének (1) bekezdését, 11. cikkét és 15. cikkét megsértve használja a támogatások kiegyenlítésére a piacgazdasági elbánás elutasítását;
- a 91/2009 rendelet, a 384/96 rendelet 2. cikkének (10) bekezdését megsértve, elmulasztja az árak összehasonlíthatóságát kimutatottan befolyásoló eltérés kiigazítását;
- a 91/2009 rendelet az EK 253. cikket megsértve nem indokolja a piacgazdasági elbánás elutasításának helybenhagyását;
- a 91/2009 rendelet megállapításai a felperesek védelemhez való alapvető jogát megsértő olyan eljárások alapulnak, amely megakadályozza, hogy a felperesek ténylegesen vitathassák a vámok kiszámításához és a vizsgálat eredményéhez vezető nélkülözhetetlen megállapításokat; valamint
- a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a következő jogalapokra hivatkozva kérik a vitatott rendelet megsemmisítését:

A felperesek első jogalapjuk keretében előadják, hogy a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második franciabekezdése sérült, amikor a piacgazdasági elbánásról szóló határozatot az e cikkben meghatározott három hónapos határidő leteltét követően, és csak azután tették közzé, hogy a Bizottság már rendelkezett a felperes dömpingkülönbségének kiszámításához szükséges minden információval.

A felperesek második jogalapjuk keretében előadják, hogy a vitatott rendelet sérti a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első franciabekezdését, mivel annak ellenére utasította el a felperesek piacgazdasági elbánás iránti kérelmét, hogy ez utóbbiak bizonyították, hogy üzleti döntéseiket kizárólag a piaci jelzéseket figyelembe véve hozzák, bármilyen állami beavatkozás nélkül. A felperesek szerint a vitatott rendelet nem azonosított a vizsgálati időszakot megelőző, az alatti vagy azt követő állami beavatkozásra utaló egyetlen tényezőt sem. A felperesek ezenkívül harmadik jogalapjuk keretében előadják, hogy a vitatott rendelet sérti a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első franciabekezdését, mivel azután utasította el a felperesek piacgazdasági elbánás iránti kérelmét, hogy azok eleget tettek bizonyítási kötelezettségüknek, és bizonyították, hogy a legfőbb nyersanyagaik költségei piaci értékeket tükröznek.

A felperesek negyedik jogalapjuk keretében előadják, hogy a tényállást nem vizsgálták meg gondosan és pártatlanul. Pontosabban elégtelen információ alapján azonosították, hogy a kínai nyersanyagárak a támogatások következtében torzítottak

voltak, ami azon megállapítás alapjául szolgált, hogy a felperesek a nyersanyagot nem piaci értéken vásárolták, és a Bizottság nem értékelte gondosan a kínai acéliparra vonatkozó bizonyítékokat.

A felperesek ötödik jogalapjuk keretében előadják, hogy a vitatott rendelet sérti a közösségi jog általános elveit, és különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában is megfogalmazott gondos ügyintézés elvét, mivel ésszerűtlen bizonyítási terhet hárított rájuk a piacgazdasági feltételek érvényesülésének bizonyítása érdekében, ahogy azt a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja előírja.

A felperesek hatodik jogalapjuk keretében előadják, hogy a vitatott rendelet sérti a 2026/97 rendeletet, mivel az a piacgazdasági elbánás elutasítását állítólag támogatások kiegyenlítésére alkalmazta az antidömping vizsgálatban, amihez csak a 2026/97 rendelet szerint, a megfelelő vizsgálat lefolytatásával lehetne folyamodni.

A felperesek nyolcadik jogalapjuk keretében azzal érvelnek, hogy nincs jogalap a rendes értékhez való kiigazítás megtagadásához azzal az indokkal, hogy a nyersanyagárak torzítottak, ellentétben a 384/96 rendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja szerinti kiigazítás iránti felperesi kérelem elutasítása érdekében az EU intézménye által megfogalmazott indokokkal.

A felperesek a kilencedik jogalapjuk keretében azt állítják, hogy a végleges intézkedések alkalmazását javasoló végleges tájékoztatóban a Bizottság egyszerűen átfogalmazta és megismételte a piacgazdasági elbánásról szóló végleges tájékoztatóban használt ugyanazon érvelést, anélkül hogy megvizsgálta volna az előterjesztett bizonyítékokat, és megindokolta volna az elutasítást. Ezenkívül a felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet egyáltalán nem indokolja a felperesek által előterjesztett bizonyíték elutasításának a megerősítését.

Végül utolsó jogalapjuk keretében a felperesek előadják, hogy a védelemhez való joguk is sérült, mivel nem tették lehetővé számukra a rendes érték és a dömpingkülönbség kiszámítására vonatkozó alapvető információkhoz való hozzáférést.

2009. április 24-én benyújtott kereset — Gem-Year és Jinn-Well Auto-Parts kontra Tanács

(T-172/09. sz. ügy)

(2009/C 153/90)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Gem-Year Industry Co. Ltd és Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (képviselők: K. Adamantopoulos és Y. Melin ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendeletet, mivel:
  - 91/2009 rendeletben a Tanács a 384/96 rendelet 5. cikkének (1) és (4) bekezdését megsértve nyilvánvaló hibát vétett a tények értékelésében azért, hogy úgy határozzon, hogy a panaszt tevő közösségi gyártók jogosultak voltak panaszt indítani;
  - a 91/2009 rendelet megsértette a 384/96 rendelet 1. cikkének (1), (2) és (4) bekezdését, 2. cikkének (8) bekezdését, valamint az 5. cikkének (2) és (10) bekezdését, mivel több különböző termékre vet ki dömpingellenes vámot;
  - a 91/2009 rendelet megsértette a 384/96 rendelet 3. cikkének (3) és (4) bekezdését, mivel az ügy tényeinek értékelésében vétett nyilvánvaló hiba következtében azt állapította meg, hogy a közösségi gazdasági ágazatot jelentős kár érte;
  - a 91/2009 rendelet a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első franciabekezdésének második részét megsértve indokolatlanul utasítja el a kínai exportáló gyártók piacgazdasági elbánás iránti igényeit;
  - a 91/2009 rendelet sérti a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének — a WTO-megállapodásnak megfelelően értelmezett — c) pontját és a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv (15) bekezdését, mivel más ágazatra jellemző helyzet alapján utasította el a kötőelem-iparban tevékenykedő gyártók piacgazdasági elbánás iránti kérelmét;
  - a 91/2009 rendeletet megállapításai a közösségi jogrend által a közigazgatási eljárásokban biztosított, minden egyes eset valamennyi releváns tényezőjére kiterjedő, gondos és pártatlan vizsgálati kötelezettséget megsértve, elégtelen információon alapulnak;
  - a 91/2009 rendelet, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97 tanácsi rendelet 1. cikkének (1) és (2) bekezdését, 2. cikkét, 3. cikkének (1) bekezdését, 5. cikkét, 6. cikkét, 8. cikkét, 10. cikkének (1) bekezdését, 11. cikkét és 15. cikkét megsértve használja a támogatások kiegyenlítésére a piacgazdasági elbánás elutasítását;
- a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek keresetükkel a következő jogalapokra hivatkoznak a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél

kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendelet (1) megsemmisítését:

A felperesek előadják, hogy a Tanács nyilvánvaló hibát vétett az ügy tényeinek értékelésében azért, hogy úgy határozzon, hogy a panaszt tevők jogosultak voltak panaszt előterjeszteni a 384/96 rendelet (2) 5. cikkének (1) és (4) bekezdése alapján, mivel állítólag figyelembe kellett volna vennie a teljes közösségi termelés kiszámítására általa használt statisztikák hibahatárát, és ennek megfelelően kellett volna kiigazítani e számadatot. Ezenkívül a felperesek azt állítják, hogy a vitatott határozat sérti a 384/96 rendelet 1. cikkének (1), (2) és (4) bekezdését, 2. cikkének (8) bekezdését, valamint az 5. cikkének (2) és (10) bekezdését, mivel több különböző termékre vet ki dömpingellenes vámot, miközben a dömpingellenes vizsgálat csak egyetlen egy termékre terjedhet ki. A felperesek előadják továbbá, hogy a Tanács nyilvánvaló hibát vétett az ügy tényállásának értékelésében, és megsértette a 384/96 rendelet 3. cikkének (3) és (4) bekezdését, amikor a vitatott rendelet (161) preambulumbekkezdésében azt állapította meg, hogy a közösségi gazdasági ágazatot jelentős kár érte, miközben ez a megállapítás kizárólag egy negatív kármutatón, egy ellentmondó állításon és több, feltételezéseken nyugvó értékelés alapszik.

A felperesek azt is előadják, hogy a vitatott rendelet megsérti a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első francia-bekezdésének második részét, mivel azon az alapon utasítja el a kínai exportáló gyártók piacgazdasági elbánás iránti kérelmét, hogy a legfőbb nyersanyagaik költsége nem tükrözött nemzetközi, nem torzított piaci értékeket, noha e rendelkezés mindössze annak bizonyítását követeli meg a piacgazdasági elbánást kérelmező vállalatoktól, hogy a legfőbb nyersanyagukat piaci értéken szerzik be.

Ezenkívül a felperesek előadják, hogy a vitatott rendelet megsérti a 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének — a WTO-megállapodásnak megfelelően értelmezett — c) pontját és a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv (15) bekezdését, amennyiben az más ágazatra jellemző helyzet alapján utasította el a kötőelem-iparban tevékenykedő gyártók piacgazdasági elbánás iránti kérelmét. A felperesek azt állítják továbbá, hogy a vitatott rendelet megállapításai, a közösségi jogrend által a közigazgatási eljárásokban biztosított, minden egyes eset valamennyi releváns tényezőjére kiterjedő, gondos és pártatlan vizsgálati kötelezettséget megsértve, elégtelen információon alapulnak.

Végül a felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet sérti a 2026/97 rendelet (3) 1. cikkének (1) és (2) bekezdését, 2. cikkét, valamint 3. cikkének (1) bekezdését, mivel nem állapította meg, hogy a dömpingellenes vizsgálat alatt bizonyítottan létező támogatások az e cikkekben meghatározott támogatásoknak minősülnek-e; más szóval a pénzügyi hozzájárulás megvalósult, egyedi volt, előnyt biztosított, és ennek következtében a közösségi gazdasági ágazatot kár érte. A felperesek szerint ehhez hasonlóan a Bizottság soha nem vizsgálta meg a 2026/97 rendelet 8. cikkének megfelelően a kárt, vagy számolta ki a kedvezményezettnek juttatott előnyt, amint azt az említett rendelet 5. és 6. cikke előírja. A felperesek továbbá előadják, hogy a Bizottság nem követte a 10. cikk (1) bekezdésében és a

11. cikkben előírt eljárásokat, és nem határozta meg tényszerűen a kiegyenlíthető támogatások és az ezek által okozott kár fennállását, ahogy azt a 2026/97 rendelet 15. cikke előírja, valamint a Bizottság a támogatások kiegyenlítésére használja a piacgazdasági elbírás elutasítását.

⁽¹⁾ HL L 29., 1. o.

⁽²⁾ A 2005. december 17-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL 2005. L 340., 17. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)

⁽³⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendelet (HL L 288.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet 10. kötet 78. o.)

2009. április 27-én benyújtott kereset — Complejo Agrícola kontra Bizottság

(T-174/09. sz. ügy)

(2009/C 153/91)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Complejo Agrícola (Madrid, Spanyolország) (képviselők: A. Menéndez Menéndez ügyvéd és Yanguas Montero ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa jelen keresetet elfogadhatónak;

— az Elsőfokú Bíróság részben semmisítse meg a 2008. december 12-i 2009/95/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ 1. cikkét, összefüggésben az 1. mellékletével, az „Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz” (kód: ES6120015) (a továbbiakban: Acebuchales KJT) közösségi jelentőségű természeti területként való kiválasztásával kapcsolatban, és állítsa vissza teljes egészében a Complejo Agrícola tulajdonjogának gyakorlását a gazdaság azon területén, amely nem rendelkezik a közösségi jelentőségű természeti területként (a továbbiakban: KJT) való kiválasztáshoz szükséges ökológiai értékkel;

— az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen eljárás során megtámadott határozat a mediterrán biogeográfiai régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó, második alkalommal frissített jegyzéket hagyja jóvá a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 4. cikke (2) bekezdésének megfelelően. A kiválasztott és a megtámadott határozatban szereplő KJT-k között szerepel a 26 475, 31 hektár területű Acebuchales KJT, amelynek koordinátái az alábbiak: W 5° 57' 4" — földrajzi hosszúság és N 36° 24' 2" — földrajzi szélesség.

A megtámadott határozat értelmében a felperes tulajdonában lévő gazdaság (a továbbiakban: gazdaság) területéből 1 759 hektárt az Acebuchales KJT-be foglaltak. Az Acebuchales KJT

kiválasztása óta e földterület tekintetében automatikusan a 92/43 irányelv 6. cikke (2), (3) és (4) bekezdésében előírt, védelemre vonatkozó jogszabályok alkalmazandóak. E jogszabályok korlátozzák a felperes gazdasága Acebuchales KJT-be foglalt része vonatkozásában a használati és haszonélvezeti jogokat.

A felperes kérelmei alátámasztásául az alábbiakra hivatkozik:

— az Acebuchales KJT kiterjedésének meghatározása során a Bizottság, a felperes gazdasága tekintetében, visszaélést valószínűsített meg a 92/43 irányelv I., II. és III. mellékletében foglalt szempontok helytelen alkalmazása folytán;

Amint azt bizonyítja az Istmo '94 környezetvédelmi tanácsadó társaság által készített környezeti jelentés, az Acebuchales KJT által érintett gazdaság 1 759 hektárjából 877 hektár nem teljesíti a 92/43 irányelv által a KJT részeként való elismeréshez előírt ökológiai feltételeket. A 92/43 irányelv III. mellékletében foglalt szempontok Bizottság általi helytelen alkalmazása azt eredményezi, hogy a felperes tulajdonát képező, ökológiai értékkel nem rendelkező területek nagy részét KJT-nek nyilvánították, ami egyebekben a közösségi jogban érvényesülő arányosság elvének és jogszerűség elvének megsértését feltételezi;

— ebből az következik, hogy a felperes gazdasága Acebuchales KJT által érintett, ökológiai értékkel nem rendelkező területeinek tulajdonjogához kapcsolódó használatát és haszonélvezetét indokolatlanul és aránytalanul korlátozták;

— a felperesnek nem állt módjában részt venni az Acebuchales KJT kiválasztási eljárásában, sőt arról egyáltalán nem tájékoztatták a megtámadott határozat közzétételét megelőzően, ami sérti a meghallgatáshoz való jogára és a jogbiztonságra vonatkozó elveket.

⁽¹⁾ A 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében a mediterrán biogeográfiai régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó, második alkalommal frissített jegyzék elfogadásáról szóló, 2008. december 12-i bizottsági határozat (az értesítés a C(2008) 8049. számú dokumentummal történt) (HL L 43., 393. o.)

⁽²⁾ HL L 59., 63. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

2009. május 6-án benyújtott kereset — Government of Gibraltar kontra Bizottság

(T-176/09. sz. ügy)

(2009/C 153/92)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Government of Gibraltar (képviselők: D. Vaughan QC és M. Llamas barrister)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2009/95/EK határozatot annyiban, amennyiben az az ES6120032 kódjelű területet kiterjeszti a gibraltári brit felségvizekre (az UKGIB0002 kódjelű területen belüli és kívüli területek), illetve nyílt tengeri területekre;